

INTERVIEW

Presentator Wilfred Genee

Geen blinde ambitie meer

Altijd vriendelijk
en aardig moeten
zijn. Dat werkt
voor mij niet

Wat doe je als je wieg in Leeuwarden staat en je een voetbalprogramma wilt presenteren? Als zelfs je leraar filosofie zegt dat dit nooit gaat lukken. Dan vecht je extra hard om je doel te bereiken. Wilfred Genee heeft zijn jeugd ver achter zich gelaten, maar blijft altijd verbonden met het hoge Noorden. 'Vanuit Friesland lijkt Hilversum de maan, maar als je er eenmaal bent, valt het best mee.'

Het is maandagavond. In de televisie-studio zijn de voorbereidingen voor Voetbal International in volle gang. De productieleidster waarschuwt dat Wilfred Genee meestal tien minuten voor de uitzending binnenwandelt. We hebben geluk, hij arriveert ruim drie kwartier van tevoren. De man die deze zomer dagelijks berichtte over de Tour en al jaren voetbalminnend Nederland aan de buis kluistert. Hij neemt nauwelijks de tijd ons te begroeten en haast zich naar de visagie. In de stoel bij Wieke, zijn vaste visagiste, komt hij even tot rust en vertelt hij over zijn weekend. Dit stond in het teken van het sponsorevenement voor zijn nieuwe boek en de ontmoeting met acteur Dirk Zeelenberg, die hem aan het denken heeft gezet. Tijd om er lang bij stil te staan is er niet. De fotograaf wacht.

Not done

Voor een beter shot plaatst Wilfred zijn schoenen met slangenleerdessin op de wasbak. Terwijl hij zich voorover buigt, is zijn riem met eenzelfde print zichtbaar. Toeval of berekening? Wilfred vertelt over zijn ontmoeting met stijlgoeroe Dyanne Beekman. 'Zij wees mij erop dat het absoluut niet done is dat riem en schoenen

niet matchen. Daarvoor lette ik er nooit op.' Kleding maken de man, die indruk wekt hij althans, maar zijn belangstelling voor uiterlijk is met de jaren gegroeid. De vrouwelijke hand leidt hem daarbij. 'Dankzij mijn eerste vrouw draag ik altijd de pakken van Corneliani. Ook heb ik een vast contract met Jeffery West voor de schoenen. Naar volle tevredenheid, want door de opvallende spitse vorm zijn ze duidelijk anders en vaak het gesprek van de dag.'

Het is een grote stap van de verlegen rechtenstudent naar de bejubelde en soms ook verguisde presentator van Voetbal International. Toch heeft Wilfred bewust toegewerkt naar zijn bestaan in 'the spotlights'. Als zestienjarige gebruikte hij een cassette recorder om accentloos te leren spreken en tijdens zijn studie bracht hij meer tijd door bij de lokale omroep dan in de collegebanken. 'Ik wilde journalistiek studeren of naar de kleinkunstacademie gaan. Maar mijn familie adviseerde me mijn hersens te gebruiken. Het was de juiste weg. Voor spijt heb ik geen tijd.'

Staccato

Het is een van de vele oneliners die Wilfred gebruikt om zijn leven te schetsen. Hij liep jarenlang met oogkleppen

Nog meer over WILFRED

Wilfred gebruikt zijn smartphone alleen in de auto en wil proberen zijn kinderen tot achttien jaar mobielvrij te houden.

Terugkeren naar Leeuwarden wil Wilfred niet. Hij heeft een goede band met zijn familie, maar vindt dat in Friesland te veel de sfeer heerst dat je binnen gebaande paden moet denken.

'Ik neem mijn werk nooit mee naar huis en zet na de uitzending direct de knop om. Alleen de ruzie met Johan Derksen bij Voetbal International in maart kon ik moeilijk loslaten.'

'Als ik er even tussenuit kon, zou ik naar Curaçao gaan. Maar ik heb maar tweeëneenhalve week vakantie dit jaar en die zijn al voorbij...'

”

'Ik durf
nu meer mijn
kwetsbaarheid
te laten zien'

doel te bereiken. Zijn missie slaagde
bij Talpa twee jaar lang een voetbalpro-
gramma op prime time mocht presenteren. 'Dat ik
voor mijn ambitie ging, maakte dat ik erg
was. Je had me toen vast niet willen ken-
nen, maar nog steeds wel ambitieus, maar durf
mijn kwetsbaarheid te laten zien. Floris
me zei laatst tegen me dat je eigenlijk
moedelijk en aardig moet zijn. Dat werkt
niet. Ik heb liever dat mensen me onge-
niet vinden en een goede presentator
te horen krijgen dat ik zo aardig ben
mijn werk niet goed doe.'

d door zijn enorme drive het gevoel
bestemming bereikt te hebben, durft
er te ontspannen. Hij laat zich daarbij
door mensen als Eckhart Tolle. Deze
leider hamert erop te leven in het nu.
ge tijd alleen zijn boeken gelezen, maar
ok vervelen. Inspiratie haal ik op het
taal uit ontmoetingen met anderen.
gesprek voor BNR Nieuwsradio, dat ik

op vrijdagmiddag presenteert, met een topman van
een groot bedrijf me ineens raken. Onlangs had
ik hetzelfde gevoel tijdens een ontmoeting met
Dirk Zeelenberg. Hoe hij het presteert om elke dag
wel een keer intens te genieten. Daar heb ik echt
bewondering voor. Hij kiest gewoon voor zichzelf.
Dat lijkt me moeilijk. Mijn grootste wens is de
tijd te nemen om een autobiografische roman te
schrijven. Maar om er nu voor een half jaar uit te
gaan en dan terug te komen.... Misschien dat het
zou lukken, maar ik vind het moeilijk om alles dat
ik heb opgebouwd zomaar achter te laten.'

Boek

Wat Wilfred ook weerhoudt om zijn eigen pad te
kiezen, is de zorg voor zijn gezin. Samen met zijn
vrouw is hij bezig met een boek over kinder-
voeding. Een enorme zijsprong voor iemand die
zijn hele leven alleen maar vooruit keek. 'Wij
hebben bij onze dochter Isabeau de nodige fouten
gemaakt en willen dat graag met anderen delen.
Suiker en e-stoffen zijn funest voor kinderen. Nu
we op voeding letten, merken we dat onze jongste

veel gezonder is. Als we met ons boek alleen al
bij 10 tot 15 procent van de ouders bewustzijn
creëren, zou al prettig zijn.'

Terwijl vrouwlief zich bemoeit met de inhoud,
maakt Wilfred zich sterk voor de sponsoring en
een goede tekstuele opbouw. Schrijven blijft zijn
passie. 'Ik heb nog steeds een column voor het
Algemeen Dagblad, maar ben gestopt met de
Margriet. Ik wil mijn kinderen zoveel mogelijk
uit de publiciteit houden. Binnenkort gaat mijn
dochter voor het eerst naar school. Zo'n moment
wil je samen koesteren. Ik denk dat ik meegaan en
filmopnames maak. Daar plak ik dan de muziek
van Abba onder: Slipping through my fingers.
Geweldig lijkt me dat...' ■